

[Jørgen Gram.]

Gaarden kom til Tvangsauktion, Kauti-
onisterne maatte udrede i første Omgang
i Restancer og Omkostninger 18 065 Kr.,
men Laanet blev staaende, og de blev staa-
ende som Kautiionister. Ved andet Salg,
som kom et Par Aar efter, blev der et meget
stort Tab, og da maatte der ydes igen 15 190
Kr. i Restancer, og de stod stadig væk som
Kautiionister. Der var tre Kautiionister;
en af de tre Kautiionister maatte sælge sin
Ejendom for at indfri sin Forpligtelse, en
anden fik ved Venners og Families Hjælp
Akkord, den tredje, som man mente
var en velstaaende Rentier, havde svært
ved at klare sine Forpligtelser, døde paa det
paagældende Tidspunkt, og hans Bo maatte
betragtes som Gældsfragaalsesbo.

Der kunde fremdrages Masser af Eks-
empler af den Art, og jeg ønsker at frem-
hæve, at hvis Staten havde staaet som Gar-
rant, der med det samme var traadt til,
var slige Forhold ikke kommet til at ud-
vikle sig, som de her viste sig at gøre.
Vi maa derfor ønske, at dette Problem
tages op ved Behandlingen af dette Lovfor-
slag, og at Kautiionisterne fritages for deres
Forpligtelse for derved at bortskaffe en
Utryghedsfølelse, som for de paagældende
Kredse absolut virker uheldigt; der er mange
af disse Kautiionister, som helt igennem
hindres i at faa Ejendom eller i hvert Fald
at have et normalt Erhverv. I Øjeblikket er
det jo saadan, at Staten træder til, hvis
Sparekasserne paa Grund af den Forplig-
telse, de har, kommer til at staa over for
Sammenbrud; naar man ved, hvor lidt
Egenkapital Sparekasserne har, synes jeg,
det vilde være rimeligt, at de blev fritaget
for Kautiionsforpligtelserne, inden et Sam-
menbrud kommer til at staa for Døren, og
Staten er i Forvejen Garant.

Saa er der et andet Moment, det er
Aaremaalet. I det foreliggende Lovforslag
foreslaas en Forlængelse for to Aar. Efter
min Mening er dette Aaremaal alt for kort.
Det Udvalg, der har med Rentelettelsesfor-
slaget at gøre, og som kender alle Forhold
dér, har man afæsket en Erklæring om,
hvad man mente om hele Virkningen for
de Kredse, hvis Forhold berøres. Dette
Udvalg kom med den Udtalelse, at Loven
ubetinget burde forlænges, og de foreslog
5—8 Aar. De tre Organisationer, som det
ærede Medlem fra Socialdemokratiet om-
talte, har været inde paa det samme For-
hold og ogsaa ønsket, at det for at faa Ar-
bejdsro blev en længere Aarrække, uden at
de har nævnt bestemte Tal.

Disse forskellige Forhold ønsker jeg

behandlet i det Udvalg, der sandsynligvis
kommer.

Da Loven i sin Tid var til Behandling,
fremkom mit Partis Ordfører med en Ud-
talelse, som jeg med den højtærede Formands
Tilladelse vil citere, nemlig at man ønskede

„en Støtte saa dybtgaaende og af et
saadant Omfang, at det i alle Henseen-
der, ikke blot paa det økonomiske Om-
raade, kan styrke Befolkningen i disse
Landsdele og bidrage til en endnu mere
omfattende, en endnu dyberegaaende
Forstaaelse, end det hidtil er lykkedes
at tilvejebringe, af det gamle Lands
ubetingede Vilje til at give den sønder-
jyske Befolkning lige Statsborgerret med
os andre ikke blot i forfatningsmæssig,
men ogsaa i økonomisk Henseende“.

Denne Udtalelse vil jeg gerne understrege,
idet det selvfølgelig den Dag i Dag er Parti-
formandens og Partiets Mening og natur-
ligvis ogsaa min Mening, at det fundamen-
tale er en Gældsordning, hvad man for
øvrigt fra alle fire Partiers Side har aner-
kendt, en saadan er jo ogsaa til Behand-
ling i Øjeblikket.

Loven her er vedtaget ud fra den Be-
tragtning, at der var særlige Forhold til
Stede i Sønderjylland, der gjorde det nød-
vendigt at tage op og gennemføre disse Lem-
pelsler, for at vi kunde komme paa lige Fod
med det øvrige Land. Den har vist sig at
virke efter sin Hensigt, idet der ellers vilde
være kommet en Række økonomiske Sam-
menbrud, men den har ikke kunnet hid-
føre, at der for Fremtiden er den Ligestil-
ling med Hensyn til Arbejdsvilkaarene,
som vi skal have for — ja, for i Fremtiden
i Ro og Tryghed at kunne udfylde den Plads,
som vi nu engang er sat paa nede hos os.
Jeg vil derfor haabe, at man maa kunne
finde Former, hvorunder dette i endnu
højere Grad end hidtil vil kunne lykkes.
Lovforslaget kan, naar der bliver rettet
lidt paa det, tilføjet lidt i det, virke abso-
lut i den Retning, det skal, og hvis der saa
fra Partiernes Side findes Udveje til, at vi
paa det andet Omraade, hvad Sønderjyl-
land ikke kan undvære, ogsaa kommer ind
under den Ordning, som er nødvendig, saa-
dan som Forholdene ligger, saa tror jeg, at
vi vil gaa en bedre og sikrere økonomisk
Fremtid i Møde.

A. Svensson: Naar vi nu staaer over for
et Forslag om Forlængelse af Lov af 16. Maj
1934 om Lempelser for visse Laan til søn-
derjyske Landbrugere m. fl., og det vil jo
sige en Lovgivning om Rentetilskud, saa
er det nødvendigt, at jeg til Indledning gen-